

La encuesta

¿Tiene razón el PP al afirmar que el menorquín está en peligro frente al 'catalán de Barcelona'?

Puede participar en las encuestas de la semana en nuestra edición digital www.ultimahora.es/menorca Los resultados de las encuestas se pueden consultar en la edición digital

Un procés de saludable renovació

JORGE BELLO

La perspectiva del nomenament d'una doctora d'Urgències com a directora de l'hospital Mateu Orfila és tot un símptoma de saludable renovació: sigui benvinguda, i tingui de tothom el recolzament que necessita per coordinar les moltes forces que fan funcionar l'hospital de Menorca. Trobo evident que aquest nomenament és lliure i autònom, i que és un altre punt rellevant en el procés de renovació que es veu a la sanitat menorquina. Enhorabona, Menorca!

També és prou evident que aquest procés de renovació mira de modernitzar, actualitzar, adaptar la institució i les persones a una realitat recobrada, que és la realitat d'haver d'entendre que no es tracta de decidir de manera imperativa, sinó de consensuar i coordinar les moltes forces de bona voluntat que fan ben navegar la barca de la sanitat menorquina.

Ara tothom és a bord, ara el vent és favorable, ara és temps de ben navegar. Tothom és convidat i és benvingut si duu les mans plenes de bona voluntat, d'esperit de col·laboració i de ganes de fer feina. Tots plegats podem fer que l'hospital de Menorca sigui gran, tot i que és limitat, com és Menorca, que és gran, tot i que és limitada.

Aquest procés de renovació afecta a tothom. Si era necessari renovar els càrrecs, també és necessari renovar l'esperit de tothom, perquè tothom necessita l'hospital. Tothom ha de saber que l'hospital és de tothom, i tothom ha de tenir-ne cura.

Si els usuaris tenen dret a demanar que

l'hospital funcioni de manera satisfactòria, l'hospital té el dret de demanar que els usuaris en facin un ús correcte. És en aquest sentit que ha de continuar el procés de renovació: tothom ha de tenir-ne cura. Els directius han de fer una bona feina de consens i coordinació, els treballadors de l'hospital han de fer una bona feina assistencial, i els usuaris han de fer un bon ús de l'hospital.

Trobo que l'hospital hauria de tenir un espai, és a dir, una agenda, per tal que es puguin presentar propostes, perquè les propostes són benvingudes. O per tal que es pugui presentar un queixa, perquè les queixes són benvingudes si són fonamentades i miren de corregir un error. En canvi, la crítica que desacredita i mira de fer mal, la protesta visceral, la queixa sense prou raons, no haurien de tenir cabuda en aquesta barca. Estic segur que l'hospital vol escoltar la veu de l'usuari, i que l'usuari vol escoltar la veu de l'hospital. Vet aquí el diàleg enriquidor que ha de mantenir saludable l'hospital, perquè és de tothom i per a tothom.

Un altre aspecte que l'hospital hauria de desenvolupar més en aquesta etapa de renovació és la voluntat de fer-se veure, d'ensenyar-se a la comunitat científica i als mitjans de comunicació. Si Menorca vol ensenyar-se més com a destí turístic, l'hospital hauria de contribuir-hi amb això que en diuen turisme de congressos. Les instal·lacions de l'hospital són adequades per a reunions científiques i con-

gressos. D'aquesta manera, l'hospital trobaria un espai rellevant en el conjunt d'hospitals, i mantindria alt el nivell. (La reunió d'especialistes sobre el tractament del dolor, d'aquests dies, n'és un bon exemple.) És habitual que un hospital

fins i tot podrà començar les entrevistes durant el congrés. L'esperit de tançar-se en la pròpia closca és quelcom que també caldrà renovar. L'hospital és de tothom, i tothom ha de veure què hi ha, en les dures i en les madures.

Potser hi haurà algú que em dirà que el primer que ha de fer l'hospital és solucionar el problema de les llistes d'espera, que són llargues. Estem d'acord, és de les primeres coses que l'hospital hauria de solucionar, però hem de reconèixer que solucionar aquest problema no és feina fàcil ni ràpida, i que la solució necessita un compromís multisectorial i un ritme consensuat de disminució de la llista d'espera.

Prou se sap que el problema de les llistes d'espera, igual que el problema de les urgències i dels súper-especialistes, són temes dels quals tothom parla, i tothom se'n queixa, però cap hospital troba la solució definitiva, i per tant ens hem de conformar, de moment, amb solucions parcials. Segur que hi ha maneres per millorar aquests problemes, i segur que les trobaran, i segur que serà una solució a poc a poc, amb la participació dels quatre estaments que hi tenen a veure: directius, professionals de l'hospital, usuaris i professionals d'assistència primària. És a dir, tothom. Tot arribarà, amb bona voluntat, amb diàleg i amb consens: trobo que aquest és el camí més adequat.

bello.cat

“ Si l'illa de Menorca vol ensenyar-se més com a destí turístic, l'hospital hauria de contribuir-hi amb això que en diuen turisme de congressos

tingui un servei de comunicacions i relacions públiques per ocupar-se'n.

I és habitual que l'hospital es promoció durant el congrés: explica què fa i com ho fa, i mira d'atraure nous valors per cobrir les places que tingui vacant, i

CARTAS AL DIRECTOR

►Viene de la página anterior

honor concedido a los ciudadanos-defensores de la Madre-Nación con licencia para matar.

La Nación protege al ciudadano. Bienestar Social. Recuperación Nacional. El Progreso, la Solidaridad y las Naciones Unidas...

Pero que en cualquier caso, todos los ciudadanos y muy especialmente a los que deben ser recuperados de sus costumbres

«desviadas» y «marginales» deben adoptar las costumbres impuestas para pertenecer y ser ciudadano de la Nación y cumplir el pacto social implícito. Un mundo feliz siempre bajo la amenaza de ser deportado o de que la Nación te quite a tus hijos por no ser un padre «apto». Se impone la concentración dispersa que consiste en tomar un pueblo y diseminarlo por una región de modo que las familias quedan separadas por kilómetros y se les prohíbe tener relación. Es el desarraigo total que hace de estos pueblos gente que vive en la marginalidad.

Y vive en la marginalidad no solo porque son privados de su propia identidad, de su propia familia, de su lengua, de su música, incluso de sus dioses...: vi-

ven en la marginalidad porque en ese proceso de asimilación donde la Nación dice darlo todo, en realidad no da nada, tan solo pone el yugo de la ciudadanía con el que el individuo debe cumplir para pagar sus tributos y entrar en el circuito esclavista del Estado-Nación.

Porque la nacionalización implica control.

Control sobre toda actividad ciudadana. La mejor forma de optimizar ese control es imponiendo una identidad definida, en unas costumbres predeterminadas, en una lengua única, en un sistema educativo borreguista y en la imposición de ese orgullo vacío que es el patriotismo. Se levanta un templo sobre el cual habrá un dios que dé sentido a las leyes reguladoras y

que justifique el nuevo orden social para que todo el mundo se «conforme» con lo que le ha tocado. Y será la burocracia la que ponga la marca de esa inmensa bestia que es la nación: nadie podrá comprar ni vender sin esa marca y por cada transacción la Bestia-Nación será nutrida y de ella serán nutridos los ciudadanos...

Entonces, la adscripción étnica es total. Solo hay una raza un pueblo. La igualdad de derecho para todos o, mejor dicho, para cada uno.

La voracidad del nacionalismo está haciendo añicos la convivencia. Los pueblos, por pequeños que puedan ser, son grandes en cultura y en saber. Y pueden integrarse en Estados pero no en Naciones. No debe

haber discusión en ello si se pretende ser respetuoso con la identidad y la libertad no solo de los pueblos sino de los individuos que en ellos habitan. Un Estado se caracteriza por tener un cuerpo de leyes que vele por esa individualidad.

Si la ley es justa habrá Justicia y si hay justicia habrá paz. Una paz amiga que permite que todas las personas se miren sin miedo y convivan en un marco de sana curiosidad porque pueden compartir y transmitir libremente lo que son, lo que piensan y en lo que creen. Un marco social donde no existe ni lo bueno ni lo mejor porque todo está bien.

SOLE SÁNCHEZ
CIUTADELLA

Última Hora Menorca

Redacción, Publicidad y Suscripciones: C/ Artrux, 10 Edificio Comosa (POIMA) 07714 Maó. ☎ 971 367600. Telefax: ☎ 971 369700. Correo electrónico: mao@ultimahora.es Redacción y Administración: C/ Beat Castell Camps, nº 32. 07760-Ciutadella. ☎ 971 386065. Fax: ☎ 971 481580. Correo electrónico: ciutadella@ultimahora.es

Última Hora

Redacción, Administración y Publicidad: Paseo de Mallorca, 9-A. 07011-Palma de Mallorca. Apartado de correos: 27. Centralita: ☎ 971 788300. Redacción: ☎ 971 788333 Fax Redacción: ☎ 971 454190. Correo electrónico: diario@ultimahora.es Publicidad: ☎ 971 788303. Fax Publicidad: ☎ 971 457328. Correo electrónico: publicidad@ultimahora.es Administración: ☎ 971 788360. Distribución: ☎ 971 788352. Planta impresora: ☎ 971 919293. Exclusiva de Publici-

dad: Gerencia Balear de Medios, SA. Paseo Mallorca, 9 - A. 07011-Palma. ☎ 971 711023. Club del Suscriptor: Paseo Mallorca, 30. Esquina Jaume de Santacília. 07012-Palma. ☎ 971 717308. Fax: ☎ 971 712327. DELEGACIONES: Manacor: Avenida Salvador Juan, 17. ☎ 971 554444. Fax: ☎ 971 555557. Inca: Mancor, 4. ☎ 971 504472 - 971 504002. Fax: ☎ 971 880472. Servicios para los lectores: Teléfono Rollo: ☎ 971 788388. Palma directo: ☎ 676 550088.

Última Hora Ibiza y Formentera

Redacción, Administración y Publicidad: Via Púnica, 17. 07800. Eivissa. Centralita: ☎ 971 310605 - 971 310213 - 971 310625. Fax Redacción: ☎ 971 191179. Correo electrónico: ibiza@ultimahora.es Fax Publicidad: ☎ 971 191179. Correo electrónico: publicidadibiza@ultimahora.es Servicio para los lectores: Club del Suscriptor Ibiza: ☎ 900 132194